
[Crítica](#)

La tieta Adela a Venècia

Quarta entrega de la sèrie La tieta Adela. Aquí, el punt de partida és la separació de Nefer (neboda de la donassa) del seu xicot. Per pal·liar la seva desolació, la mare organitza un viatge a Venècia en ple Carnaval per visitar una amiga. L'obra, que en el llarg plantejament pareix «costumista» –o més bé esperpèntica, però dins dels límits d'allò «quotidià»–, tot d'una es transforma en una història d'intriga: un segrest fingit, la desaparició de la mare en el cementeri de Sant Michelle, la recerca en la cripta... El canvi és forçat i inversemblant: el xoc entre caricatura i tenebrisme no està ben resolt i fa que les peces grinyolen cada vegada més.

L'humor del llibre se sustenta en la hipèrbole i en els jocs de paraules. El problema és que la desmesura és tan sistemàtica –totes les actituds i accions de la tieta Adela són extremament exagerades– que es perd la perspectiva i l'excés esdevé normalitat. És com pujar una melodia una escala: els aguts són més aguts, però no es percep, perquè mantenen la mateixa distància de la tònica i la dominant. A més, els jocs de paraules –llevat d'alguna excepció– tampoc resulten especialment enginyosos: «carcamal» per «carnaval», «estranyes» per «entranyes», «pasident» per «presi-dent»... Les il·lustracions no desentonen amb l'encar-cament del conjunt.

Valoració del crític: 1★

Fitxa

Títol:

La tieta Adela a Venècia

Autor: PRADAS, Núria
Il·lustrador: Òscar Climent
Editorial: Baula
Lloc de edició: Barcelona
Any: 2011
colecció: Ala Delta. Sèrie Verda
nº: 38
ISBN: 978-84-479-2322-9

Catalanes, per a la creació de pàgines web sobre literatura catalana.